

Peuteren doe je zo...

Ik vis veel. Heel veel! En van al mijn vissessies maak ik foto's. Oh nee, nou lieg ik. Half mei jl. heb ik staan vissen en drie uur lang niets gevangen. Drie uur lang heb ik naar een onwijs vlakke zee gekeken en het enige wat opviel was die akelige bruine kleur van het water. Vissen heb ik niet gezien, alleen maar dat vieze, gore bruine water. Het stonk zelfs enigszins. De een noemt het bloei en de ander zegt dat het afstervende algen zijn. Mij om het even; ik weet gewoon dat die zoi ieder jaar wel een keer tevoorschijn komt en dat het dan slecht vissen is...

Wij moeten het hier in Casticum aan Zee vooral van de platvis hebben en de ervaring leert dat die geen liefhebber is van dat bruine water. Of moet ik zeggen: van dat water met die bruine

zoi er in? Geef ze eens ongelijk; het ziet er goor uit en het stinkt. Daar zwemmen wij ook niet graag in. Om een lang verhaal kort te maken: ik ving die dag niets en ik heb toen dan ook geen foto's gemaakt. En mocht je nou

denken dat alleen platvis dat water verfoeit, dan ga ik je teleurstellen, want als je goed gelezen hebt, moet het je opgevallen zijn dat ik geen vis gezien heb. Dus ook zeebaars, wijting en schar waren die dag niet aanwezig.

TREND

De combinatie lekker weer – lees: strandweer – en een oostenwindje is vaak debet aan dat bruine water. Nou leven wij in een landje met vrij wisselvallig weer en erg lang duurt dat bruine ongemak in de regel nu dus ook weer niet. Daar moet ik dan overigens wel even bij vermelden dat we nu ruim twee weken verder zijn en dat de gedraaide wind er nu pas voor zorgt dat die zoi langzaam verdwijnt. Gelukkig maar, want ik heb zondag een wedstrijd! Zie hier: een vrij lange introductie om duidelijk te maken dat ik altijd foto's maak en heel soms niet. Als je (bijna) altijd foto's maakt, dan ga je op een gegeven moment een bepaalde trend zien. Ga ik naar de herfst, dan zie ik opvallend veel zeebaars, maar ook bot en naarmate het najaar vordert, des te groter die zeebaars en botten worden. December en januari blijven vaak goed, zolang de temperatuur van het zeewater maar boven de 7 graden Celsius blijft. Ook dan grote bot, maar al wel wat minder zeebaars en vaak zijn die laatste ook kleiner. De zogenoemde scholenbaarsjes. Naarmate de temperatuur zakt, hoe meer kans op wijting en schar. Als de watertemperatuur echt laag is en de kou snijdend, dan is de kans op een visje gering. Maar mijn foto's vertellen mij dat ik ze toch vang. Daarbij heb ik dan wel die lekkere verwarmde handschoenen aan...

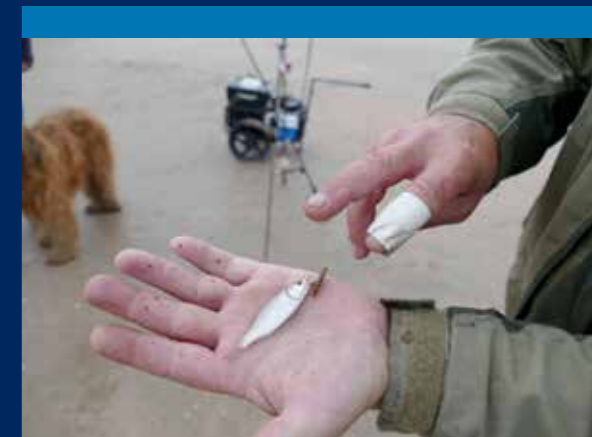
ZOMERRUST

Als de temperatuur weer langzaam begint te stijgen – dat was dit jaar overigens wat later vanwege die, onverwachte late koude periode- dan

komen bij een beetje zon de eerste, vaak grote, botten weer onder de kant. Wijting en schar lopen dan in aantallen terug, maar de eerste scholenbaarsjes vullen dat gat al snel op. Komt de zon echt door en waait de wind uit het oosten, dan lijkt alles wat rustiger te worden. De echt grote botten verdwijnen en de gemiddelde bot komt daarvoor in de plaats. Bij mij is een gemiddelde bot er eentje tussen de 20 à 25 cm lang. Ons strand staat niet bekend als een tongenstrand, dus je kan gerust stellen dat de zomerperiode bij ons een rustige is voor wat betreft het vissen. Onze club vist dan sowieso geen wedstrijden, maar dat heeft alles te maken met het badgastenseizoen. Het is in de zomermaanden bij ons gewoon te druk aan het strand. Daar vertel ik dan wel bij dat als we een week een windje uit het zuidwesten hebben en er staat een mooie branding, je mij toch echt wel weer met een hengel aan het strand kan vinden. Al is dat dan in de avonduren. Waar ik naar toe wil, is dat je bij ons tussen de overgang lente naar de zomer nog steeds goed kunt vissen, maar dat de vis, gemiddeld of klein tot heel klein is. Botten van 20 cm, maar ook exemplaartjes van net aan 11, 12 cm. Zelfs zeebaarsje van zo rond de 5 à 6 cm zijn dan te vangen. Tijdens de wedstrijden telt bij ons alle vis van boven de 10 cm mee en dus is niets met die kleine visjes doen, jezelf te kort doen...

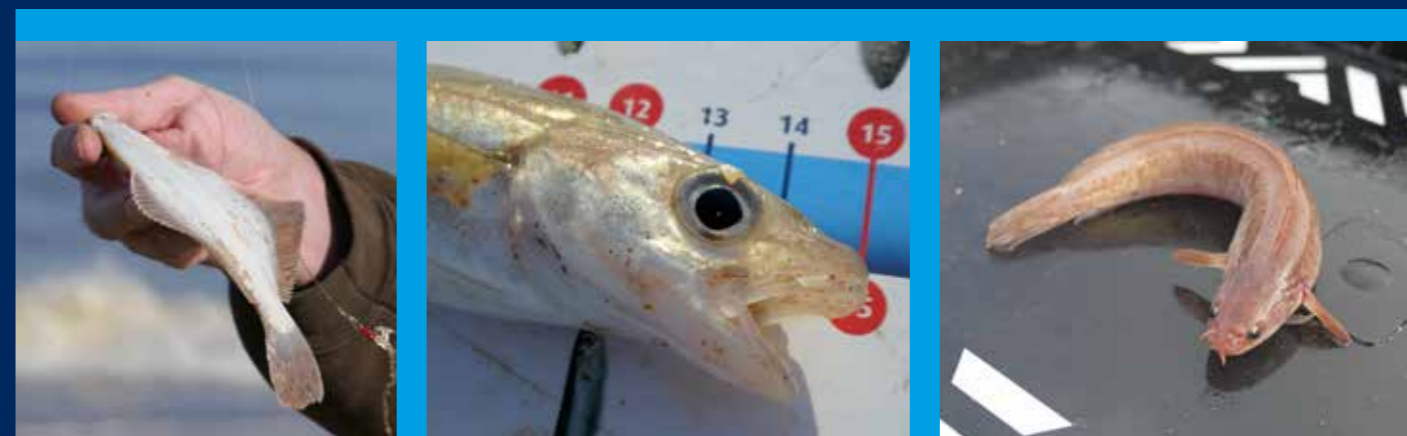
PEUTEREN

Een leuk voorval. Jaren geleden had ik mijn zinnen gezet op kleine vis. Het was schitterend weer en de zee

Als wedstrijdvisser laat je die puntjes niet graag liggen...

was als een biljartlaken. Tijdens die drie uur vissen wist ik ruim 9 of 10 visjes te vangen van zo rond de 10 à 11 cm. Eén clublid had die dag vier botten. En die vier van hem waren bij elkaar net een paar centimeters groter dan mijn totaal aantal centimeters. Hij werd eerste en in eindigde als Runner Up, maar... ik had wel 10 x meer lol. Ik was die dag, zoals dat zo mooi heet, aan het peuteren. Wedstrijdvisser weten dan precies

Als je zo de foto's bekijkt over een periode van enkele jaren, zie je een trend ontstaan qua soorten en afmetingen...

Lekker actief en kort voor je voeten.

wat ik bedoel. Als er zo'n periode is van moeilijk te vangen vis en alleen de kleintjes zijn te verleiden tot een aanbeet, dan wordt alles uit de kast gehaald om die kleintjes te pakken. Ik heb echt bekende wedstrijdvisser met heel fijn spul in van die hele kleine poeltjes op het strand zien vissen. Dan gaat het vaak niet meer om de centimeters, maar om de puntjes. Want één zo'n mini is toch altijd nog goed voor 1 puntje. Als je die punten bij een wedstrijd laat liggen, vraag je dan af of je nog wedstrijdvisser wilt zijn...

FEEDER

Ultra licht vissen? Pak dan ook je haakaas aan.

Nu is dat ultra fijne vissen pas écht leuk als je alles daarop afstemt. Noem het LRF (Light Rock Fishing), maar

dan vanaf het strand. Kees Gillissen schreef over dat LBF eerder een leuke bijdrage in ons magazine, waarbij de 'B' dan natuurlijk voor Beach staat. Zelf mag ik bij dat lichte vissen graag een feeder inzetten, je weet wel: zo'n hengel met een gevoelig topje waarmee je op het zoete vist met een voerkorfje. Wil ik actief vissen, inwerpen en direct heel rustig binnen draaien, dan pak ik bij voorkeur mijn Daiwa Black Widow Feeder met een lengte van drie meter. Het maximale werpgewicht is 80 gram (gebaseerd op een gevuld korfje), maar meer dan 20 gram heb ik er tot dusver nog nooit aan gehangen. Als molentje heb er dan de Daiwa Freams 3000A aan hangen. Lekker licht, betrouwbaar en zeewaterbestendig vanwege het Mag-

Sealed mechanisme op de molen. Ga ik voor iets minder actief, inwerpen, even laten liggen, een stukje binnen draaien, dan pak ik mijn Daiwa Procaster Light Feeder met een lengte van, op 10 cm na, vier meter. Het maximale werpgewicht van deze hengel bedraagt 120 gram, maar ook hier heeft bij mij nog nooit meer dan 40 gram aan gehangen. Is ook helemaal niet nodig. Ik wil de boel voor mij gewoon lekker licht afvissen. Ik ga niet voor afstand, maar voor ultra gevoelige tikjes op de hengeltop. En die krijg je op een feeder; daar kun je gif op innemen. Overigens hangt aan die laatste feeder ook mijn Freams 3000A.

ULTRA FIJN

Wil je echt superlicht vissen, overweeg dan eens de Morethan 97M-W in combinatie met een Ballistic LT 3000-CXH. Een super strak spinstokkie met een lekker licht zeewaardig (MagSealed) molentje. In je schouder tas een paar ultrafijne onderlijntjes – waarover later meer – en een zootje mooie shadjes. Vertel ik wat nieuws als ik het merk Fiiish even met name noem? Nee toch? Ga je voor de zeebaars, maar zitten die er toch niet, dan kun je het altijd nog even op die kleine visjes proberen met het onderlijntje dat je ziet op de tekening hiernaast. Die combi Morethan/Ballistic is zo licht, dat je na uren vissen nog niet het idee hebt dat je even moet bijkomen. Vissen op kleine visjes is enorm effectief, als je tenminste ook actief vist. Actief vissen, is inwerpen en dan langzaam binnen draaien, af en toe even stoppen en dan weer een stukje binnen draaien. Als je gaat wachten, vang je ze ook, maar beduidend minder. Kleine jonge vis is onervaren en gaat nog overal achteraan. Wees wel zo slim om met geschikt aas aan de gang te gaan. Een grote dikke steekzager of dikke zeepier zal zeker die kleine visjes lokken, maar of je ze er ook mee vangt...? Als ik op klein ga, vis ik met slijkzagtjes. Bij mij in de buurt zijn die altijd te koop bij Hengelsport Rik te Beverwijk.

ULTRA LIGHT

Hengel en molen zijn aan de orde geweest, nu nog het onderlijntje. In

De warteltjes van de aaslijnen zitten ingeklemd tussen twee siliconenstoppertjes.

de illustratie staat echt een super eenvoudig onderlijntje dat je zo in elkaar zet. Laten we voorop stellen dat we voor klein gaan en dus de boel daarop moeten aanpassen. Warteltjes, haakjes en dergelijke zijn klein, fijn, maar ook degelijk. Dat ik voor een staande lijn van 30/00 heb gekozen, komt omdat ik ook zo af en toe voor afstand wil gaan. Dan moet ik kracht kunnen zetten en dat moet de basis van de onderlijn dan wél kunnen hebben. Voor die staande lijn heb ik in dit geval voor fluorocarbon gekozen. In de tekening heb ik de loodwartel en de wartel voor de verbinding met mijn lijn op mijn molenspoel met een knoepje vastgezet, maar in werkelijkheid heb ik die verbindingen vastgelijmd. Als ik lijm, blijft mijn fluorocarbon heel mooi recht. Als ik knoop, krult alles op. Weet ik; dat is mijn probleem. Anderen ervaren dat anders. Ik heb voor de aaslijnen bewust gekozen voor Amnesia 2.7 (kg). Die moet ik knopen en die Amnesia krult bij mij niet. De warteltjes van de aaslijnen zitten tussen twee Cormoran siliconenstoppertjes. Is een bewuste keuze! De boel is zo licht en ik ga ook voor kleine visjes, maar dat wil niet zeggen dat aan de andere kant ook altijd alleen maar kleine visjes zitten. Ik heb al diverse keren meegemaakt dat ik tijdens het peuteren een onwijs grote vis aan mijn tuigje kreeg. Die nog enigszins verschuifbare siliconenstoppertjes vangen dan de eerste klappen op waardoor ik ze meestal toch weet te landen. Na het onthaken, schuif ik dan alles weer netjes terug.

Cor Juffermans

